

29. TIẾN CHIẾM MIỀN BẮC (Gs 11)

Sau khi đánh chiếm tất cả miền nam và miền trung đất Canaan, bây giờ là lúc phải đối diện với liên quân mới và công cuộc đánh chiếm mới. Các vua miền bắc liên kết với nhau để phá vỡ quyền lực đang lên của Israen. Nhưng với sự giúp sức của Thiên Chúa ông Giôsuê thắng hết tất cả. Dĩ nhiên điều này không xảy ra chỉ một lần mà thôi. Kinh thánh nói rằng phải mất một thời gian rất dài. Cuối cùng miền đất đã thoát khỏi những cuộc chiến triền miên và xứ sở được sống yên hàn. (Gs 11:23)

Đây là thời điểm mà Giêrusalem được có tên trong Kinh thánh lần đầu tiên (Gs 15:63). Chúng ta có thể nghĩ rằng từ lúc đó nó đã có thể trở thành một nơi danh tiếng nhất trên thế giới! Các đoàn thập tự quân đã đổ máu chảy thành sông để chiếm lại nó. Đó là một thành phố có một lịch sử quá khứ vĩ đại và một lịch sử tương lai sáng lạn. Ở nơi đây Đức Kitô sẽ cai trị khi Ngài sẽ lại đến trong quyền năng và vinh quang. (Lc 21:27)

Cho đến thời gian mới đây quốc gia Canaan vào thời dân Israen đánh chiếm này vẫn còn được xem như vùng đất đang ở trong tình trạng nửa mọi rợ (semi-babarians). Nhưng hiện nay chúng ta biết được rằng vào khoảng 2500 trước công nguyên Canaan được cai trị bởi những người Mesopotamia là những người đã chịu ảnh hưởng ngôn ngữ và văn minh của vùng đất này. Kế đến là sự cai quản của những người Aicập và như chúng ta đã biết họ là những người có một nền văn hóa cao. Có nhiều bia đá Tell-el-Amarna, niên đại khoảng 1350 BC – tức ngay sau thời Israen chiếm vùng đất này- là những lá thư gửi cho Pharaô tại Aicập, được viết bằng ngôn ngữ Babylon bởi các vương tôn chư hầu tại Canaan. “ Tại thời điểm đó Canaan đã có phía sau nó một quá khứ văn minh dài. Quốc gia tràn ngập trường học và thư viện, với những lâu đài lộng lẫy và sang trọng, và những xưởng mỹ nghệ của các nghệ nhân. Những thành phố dọc theo bờ biển có những hạm đội, một phần là thương thuyền, một phần là chiến thuyền, và mậu dịch buôn bán phát triển tới mọi vùng đất được biết tới thời đó”.

PHÂN CHIA ĐẤT ĐAI (Gs 13-24)

Lúc này Giôsuê đã là một ông lão chín mươi tuổi, và ông biết rằng việc chiếm hữu đất đai chưa kết thúc. Vẫn còn nhiều vùng đất phải đánh chiếm. Để cho con cái Israen có động lực đánh chiếm chúng, ông chia đất cho họ.

“Đây là đất của chi tộc Giuđa; đây là đất của chi tộc Átxê; đây là đất của chi tộc Simêon; đây là đất của chi tộc Bengiamin”, chúng ta nghe dân chúng nói vậy khi màn sân khấu mở ra. Họ nói vậy ngay cả lúc đó dân Amorai, Giêbusai, và Hittai đang còn sở hữu đất hứa (Gs 13). Việc phân chia đất đai là lời công bố dựa trên niềm xác tín dưới sự hướng dẫn của TC mà họ được đề nghị phải công nhận bằng một cuộc chiến đấu lâu dài.

Khốn cho những người có đôi mắt thiên cận mà nguyện vọng của họ không bao giờ đặt chân ra khỏi những thành đạt hiện tại. Chỉ khi chúng ta giữ viễn kiến phía trước chúng ta và mơ những giấc mơ, chúng ta không bao giờ đạt được thắng lợi nào cả về vật chất

lẫn tinh thần. Đây là điều dân Israen đã làm. Họ vươn tới một niềm hy vọng vào một tương lai chưa biết khi họ phân chia miền đất trải dài rộng lớn khi chúng còn đang nằm trong tay của kẻ thù.

Mặc dầu tất cả miền đất này đã được chia phần cho những bộ tộc khác nhau, nó chưa được chiếm hữu hoàn toàn cho đến thời của vua Đavít. Tất cả vùng họ chiếm được là vùng đồi núi; còn những thành phố và đồng bằng họ khó mà chạm tay vào.

Những người mạnh không chiếm vùng đất tốt nhất bởi vì họ mạnh, và bỏ cho những người yếu những phần rơi rớt lại. Cũng không phải những người giàu có mua những địa điểm được ưa chuộng nhất, để lại cho người nghèo những chỗ không mấy được ưa thích. Nhưng thực ra họ tự ý chiếm đoạt thánh ý Chúa trong vấn đề này. Hãy nhớ rằng TC quan tâm đến việc phân chia của cải.

Chúng ta có nhìn thấy ứng dụng nào của nguyên tắc trên trong thế giới hôm nay không? TC quan tâm đến những điều kiện bất bình đẳng của con cái Ngài. Chúa quan tâm đến việc người yếu kém bị chèn ép ra rìa bởi những người mạnh mẽ và khôn lanh. Có ý Chúa liên quan đến tất cả những vấn nạn về giờ công, lương bổng, tư bản và lao động. TC quan tâm về việc phân chia cách công bằng những ơn huệ của Ngài trong thế giới này khi ngài ban luật rằng *họ sẽ nên cho mọi người ngồi dưới gốc nho và gốc vả của họ* (Mikha 4:4)

Khi sự phân chia được quyết định bởi việc rút thăm thì không ai được quyền phân bì. Chúng được thực hiện trước Hòm Bia Giao Ước, biểu tượng của sự hiện diện của Ngài.

Đối với Chi tộc Lêvi Ngài không ban cho họ phần thừa kế nào cả (Gs 14:3). Chúng ta hãy nhớ rằng chi tộc này đã được dành riêng cho việc phục vụ thánh trong chức vụ tư tế.